

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 8 Decembrie st. v.

Este cunoscut, că convențiunea comercială-vamală dintre Ungaria și Austria e denunțată. Guvernul unguresc a denunțat-o. Consecința demersului acestuia din partea guvernului unguresc este, că dacă în decursul anului 1887 nu se va încheia altă convențiune, cele două staturi, care constituie monarhia austro-ungară, ar putea urma, în privința vamilor, fiecare după-cum le-ar tăia capul.

Ministrul-president Tisza, deodată cu denunțarea, a trimis guvernului austriac și un fel de ultimatum. Spune adecă acestui din urmă, că guvernul unguresc dorește de urgență rezolvarea proiectelor de legi privitoare la convențiunea comercială-vamală, ca denunțarea să devină fără de obiect.

Din punct de vedere formal și al dreptului, denunțării nu i-se poate face nici o obiecțiune. Este firea temeliei, pe care s'a clădit dualismul, care reclamă astfel de procedere. Prin urmare imputări nu se pot face guvernului unguresc, pentru-că a usat de ceea-ce este în drept să useze.

Alta este, cu totul alta este ceea-ce ne îndeamnă să revenim asupra evenimentului acestuia. Împregiurarea, că la cas, când jumătățile monarhiei nu s'ar putea uni asupra unei convențiuni și în cestiuni comerciale și de vamă ar umbra fiecare după-cum le-ar tăia capul, monarhia ar deveni un întreg problematic, compus din două jumătăți fără de legătură suficientă între dînsele.

Și în timp de liniștea cea mai adâncă o astfel de stare de lucruri n'ar prezenta favorabil monarhia austro-ungară în afară. Cu atât mai puțin o prezență acum favorabil, când Europa se află în convulsioni, și când și la răsărit și la apus și la meadăși se grămădesc norii negri ai unei vijelii politice.

Astfel stând lucrurile, noi nu credem că bărbații de stat ai monarhiei nu ar avea și alte datorințe de conservare, decât paragrafi stipulați în convențiunea comercială-vamală. Ba chiar dacă am țermuri datorințele lor la acei paragrafi, ar trebui

și ei să cugete, ca aplicarea să nu se facă cu stîrbirea vaței și autorității monarhiei.

Imputarea care s'ar putea dar' totuși face ar fi, că bărbații de stat, care conduc sorțile monarhiei, sau sînt lipsiți de darul prevederii, sau n'au interes destul de viu pentru binele monarhiei, dacă n'au prevenit denunțarea. Și aceasta pentru cuvîntul, că precum scie toată lumea, vor scî și ei, că o monarhie în condițiuni cum se află a noastră, cu termeni de denunțare, în timpuri critice nu se poate bucura de simpatii în afară, ear' lipsa de simpatii în afară îi reduce alianțele.

Bărbații de stat ai Austro-Ungariei, rezultă și din puținul de mai sus, au mari și grele datorințe de împlinit, dacă le zace la inimă conservarea monarhiei. Înainte de toate aluatul de diferență dintre jumătățile monarhiei, căruia un moment nefericit i-a dat existența, trebuie înlăturat, baremi pe de cece ani înainte. O țicem aceasta și în interesul câștigării de timp, sperând că în restimp de de cece ani, bărbații de stat se vor gândi la toate și vor întrebuița toate modurile, prin care să consolideze monarhia astfel încât să nu mai fie avisată, ca și o arîndă, la termeni de denunțare.

Între modurile aceste înțelegem și o regulare mai dreaptă și mai echitabilă între naționalități, căci dacă raporturile comerciale și de vamă invoalvă pericoli pentru monarhie, raporturile neclare și nedrepte dintre naționalități sînt cu mult mai dispuse de a provoca pericole.

Prelungă urgența accentuată de ministrul-president unguresc, noi am dorî și pace mai îndelungată, sau cel puțin un an de țile, ca în timpul în care s'ar regula raporturile vamale și comerciale dintre Ungaria și Austria, să se reguleze pe base mai bune și mai solide și cestiunea naționalităților în monarhia întreagă.

Dorim aceasta în interesul solidității monarhiei în lăuntru și în al vaței monarhiei în afară. Aceasta fiindcă dela amîndouă atîrnă mult și pacea Europei.

Correspondența din Viena.

Viena, 18 Decembrie n. 1886.

Contele Taaffe a refuzat de a primi deputațiunea bulgară.

Locul mai mult decât excepțional, pe care contele Taaffe îl ocupă în încrederea Împăratului, — dă acestei circumstanțe o importanță mai presus de comună.

Contele Taaffe scrisese deputațiunii, că trebuie să se priveze de onoarea de a o primi, neavînd a-i țice altceva decât ceea-ce contele Kálnoky îi spusese deja. Procedul contelui Taaffe îndreptează pînă sa deasemenea și contra Pestei, unde își dau aparența, ca-și-cînd ar putea face politică externă pe propria socoteală.

Ministrul-president unguresc, dl de Tisza n'a avut pînă acuma obiceiul de a se declara în cestiunile externe, că n'a avut nimic a țice, căci n'avea decât a repeta ceea-ce contele Kálnoky țisese deja.

Prin urmare trebuie să fim curioși să vedem, dacă dl de Tisza va lua ca model procedul contelui Taaffe.

Deputațiunea bulgară are, precum se scie, intențiunea, reîntorcîndu-se dela curțile europene, să meargă la Pesta și să obțină o audiență la dl de Tisza.

Dacă dl de Tisza va imita exemplul contelui Taaffe, atunci deputațiunea bulgară ar face bine să se scutească de sejurul, care își propune să facă din nou în capitala maghiară.

În general în cercurile guvernamentale de aci sînt prea puțin dispuși să permită să se neliniștească și încrucișeze demersurile precauționate politice noastre externe prin nisce demonstrațiuni nebune făcute de elemente, care nu sînt de loc chimate la asemenea lucruri.

La prima scire, care ne parveni, că deputațiunea bulgară, pornind din Belgrad spre Viena va sta în Pesta, capitala ungurească primise ordinul sever, de a împedeca ori-ce demonstrațiune ori-care ar fi.

Asemenea cu ocaziunea serbării făcute în memoria lui Báthory în Cracovia, aceleași ordine fură asemenea date și pentru Cracovia, și o deputațiune de studenți unguri, care porniseră spre Cracovia, fură siliți să se întorcă dela jumătate drumul la Pesta, pentru-că guvernul Galiciei dăduse ordin de a nu permite studenților de a intra în Cracovia din cauza pericolului holerei!

Situația externă a intrat într'o fasă foarte delicată și sensibilă.

Bismarck însuși evită dietă germană, căci n'are curajul să facă oareși-care declarațiune în acest moment important.

În comisiunea dietei germane, care trebuie să se consulte asupra noiei propozițiuni concernînd armata, deputații au insistat cu mare energie,

ca să facă cancelarul explicațiuni mai exacte asupra situațiunii afacerilor externe. Dar' loc de o explicațiune, ministrul de războiu Bronsart cetesce însărcinat de Bismarck o declarațiune pe cât de scurtă și precisă, în care era țis, că principele de Bismarck chiar dacă s'ar fi aflat la Berlin, n'ar fi putut țice altceva relativ la raporturile Germaniei cu celelalte state, decât ceea-ce era deja cunoscut.

Aceasta arată cât de serioasă e situațiunea și puțină valoare, pe care o au declarațiunile sumețe ale unui ministru de externe de cătră deputați într'un parlament.

Această declarațiune stoarsă are o valoare, de care trebuie să ne îndoim mult. Ministrul spune ceva, căci e nevoit să o facă: dar' nu poate descoperi momentele adevărat decisive ale acțiunii secrete diplomatice.

Contele Kálnoky asemenea a fost supus unei asemenea presiuni în ambele delegațiuni, și el deasemenea trebuia să se silească a coresponde după puțință cestiunilor care îi fură adresate de cătră membri, fără a preda însă detalieri serioase ale planului seu de războiu diplomatic.

Declarațiunea dată de cătră generalul Bronsart în numele principelui Bismarck poate să nu fie parlamentară; dar' față cu serioșitatea situațiunii internaționale nu se poate desbrăca această declarațiune de oareși-care conformitate cu ocaziunea.

În fond contele Taaffe se lasă a fi condus de aceleași motive de conformitate, când renunță de a primi deputațiunea bulgară.

În diplomația secretul e mai adese-ori garanța cea mai sigură pentru succes, și precum un plan de războiu, deasemenea și un plan diplomatic poate numai atunci reuși, când e preparat cu discreția cea mai absolută.

Revistă politică.

Sibiu, 8 Decembrie st. v.

Se pare că deputațiunea bulgară, care a sosit la 17 a l. c. în Berlin, nu a convenit pînă acum cu nici una dintre persoanele oficiale de acolo, ear' „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“, încă înainte de a-și începe deputațiunea activitatea sa diplomatică, îi și pregătesce o primire pe cât se poate de rea, declarînd, că toate faimele ce circulă despre primirea de care s'ar putea împărtăși deputațiunea în Berlin, sînt false și că deputațiunea ca atare nu va fi primită în Berlin nici oficial nici privat; numai membrii singuratici ai aceleia ar putea să facă vre-o vizită unuia sau altuia dintre funcționarii oficiului de externe, fără-ca acela să poată în acest cas reprezenta oficiul de externe.

Foița „Tribunei“.

Nusciu - Împărat.

Poveste din popor.

De „Mărgineanul“.

(Urmare.)

Înzadar veniau la fata cea tină tată, mamă, surori și cumnați și o rugau în toate chipurile, să nu se înjosească pînă și la ciuful curții, ci să aleagă pe altul; ea tuturor le răspundea, că altul nu-i trebuie. Pe urmă, vîdînd împăratul că dela fapta aceasta n'o poate abate nimeni, i-a țis:

— Dacă tu nu ascuți de noi și nu te lapești de „Nusciu“, cu el vei ședea în cotețul cutare, căci în casa mea nu te voi suferi odată cu capul, ba nici chiar de fată a mea nu te voi mai recunoaște.

Chiar și vorbele aceste atât de aspre au fost zadarnice, căci fata scia bine, că alesul ei poate fi, când vrea el, mai om decât ori-care din întreaga împărăție a tatălui seu.

În țiuva următoare se duc cu toții la biserică să se cunune.

Când au sosit acasă, cele două fete mai mari cu bărbații lor au căpătat câte o odaie sau două de ale împăratului drept locuință, ear' cea

mai mică cu „Nusciu“ au fost îndrumați a ședea într'un grajd gol, căci vă puteți închipui, oameni buni, că întregii familii împărătesci îi era rușine de fapta fetei celei mai tinere. Cum adecă? Ciuful curții să devină ginerele împăratului?!

Cîteva ciasuri după cununie sfărăiau cunenele împăratului ca nici odată pînă aci, și precînd veniau oamenii la ospet, mesele erau încercate cu tot felul de mîncări și beuturi.

Se înțelege, că dacă împăratul n'a suferit pînărechea cea mai tină nici baremi să șea în vre-o casă alătura cu celelalte două pînărechi, cu atât mai puțin i-ar fi suferit cu el la o masă; căci nora și soacra de multe-ori șed la olaltă chiar, și tot nu mîncă la olaltă. Dar' „Nusciu“ nu s'a supărat nici pentru asta, ci își petrecea cu nevasta, care încă se afla bine lîngă el. Din când în când mai cugeta el cum se-i arete împăratului și lumii, că el e mai mult decât cumnații, așa însă, ca pe ei să-i facă totodată și de rușine.

Să mergem acum la ospet și să vedem cum își petrec oamenii fără pînărechea cea mai tină. Sciu că nu vă îndoiiți, că își petrec bine, ceea-ce e și drept, pentru-că mai toți oaspeții sciau cum stă treaba cu fata cea mai mică și bărbatul ei și de aceea nici nu cugetau la ea. Cu toate aceste mai tîrziu, după-ce au trecut cîteva feluri de mîncări și mai cu seamă de

beuturi, de care numai la Verde-Împărat se puteau găsi pe vremea aceea, se scoală un boier să întrebă pe împăratul despre a treia pînăreche, căci el nu scia cele ce s'au petrecut în țiuva de pețit, nu scia că fata și-a ales de bărbat fără învoirea nimenuia pe ciuful curții.

Vecinul seu însă, știindu-le toate, îi țise și lui să șea și să tacă, căci eată cum stă treaba; — și așa a ținut petrecerea pînă în zori de țil, fără să se fi făcut vorbă despre „Nusciu“ și nevăstuța lui.

Trecură cîteva țile și „Nusciu“ nu voia să-și schimbe soarta, deoare-ce voia să-și cerce nevasta, să vață, a venit ea din iubire după el ori nu.

În țilele aceste nevasta era tot veselă și nici că avea grijă de părinți și de surori, ci numai de bărbatul ei mult iubit.

Odată ea vine la „Nusciu“ și-i țice:

— Bărbate dragă, veți câte-am suferit eu pentru tine, numai și numai ca să-ți arăt că te iubesc; mai fă-te odată cum erai atunci în grădina, când a venit calul acela la tine și a sdrobotit grădina toată și când mi-ai furat inima mea, căci eu de-atunci nu mai pot de dorul de a te mai vedea odată așa frumos, ca picat din soare.

„Nusciu“ se face că nu scie și o întrebă, că de unde scie ea lucrul acesta?

Ea îi răspunde, că tocmai atunci era la fereastră și a vîdut toate câte și cum s'au întîmplat și de aceea i-a strigat grădinarului să nu cuteze a-l pușca.

— Dacă voesci și voesci, iubita mea, — grăi el — eu o să-ți împlinesc dorința, dar' nu acum, ci când va sosi timpul potrivit.

Trecură acum vre-o două săptămîni și nimeni nu scia, afară de nevasta lui, cine e „Nusciu“ și ce putere are el?

Într'o dimineață, plecînd cei doi gineri ai împăratului la vîntoare, se ia și „Nusciu“ după ei călare pe alba. Într'o depărtare cam de două ciasuri ajung la o baltă cu glod, preste care trebuiau să treacă. Cei doi cumnați abia mișcă din pîteni și odată sar dincolo caii, ca preste pragul ușei, dar' „Nusciu“ cu alba lui trebuia să treacă prin baltă, căci de sărit, nu-i vorbă să scie și să poată. La mijlocul bălții se înglodă alba pînă sub foale, încît nu mai putea nici mișca. Acum „Nusciu“ se face că nu mai poate eși și strigă la cumnații lui după ajutor; dar' acestia în loc să-și vină într'ajutor, se fac a nu-l auți și se duc p'aci încolo, căci lor le-ar fi părut foarte bine, chiar dacă ar fi murit, ca să-și capete alt cumnat.

Și au mers cei doi pînă în a doua pădure și n'au pușcat nimic, și au mai mers încă, cu totul depărtare de șese ciasuri călare, și um

Toate oficioasele din Viena și Budapesta susțin sus și tare, că candidarea prințului Ferdinand de Koburg nu are să se privească de o candidare oficială. Cu toate acestea însă ea nu s'a luat dela ordinea țilei și e probabil, că dela Rusia va atârna, dacă va avea sau nu să i-se dea un caracter oficial. De unde și cum a purces această candidare nu se știe sigur, pentru-că după o depeșă ce o primesce din Sofia „N. Fr. Pr.“, deputațiunea a fost în faptă din propria inițiativă îndemnată a condida pe prințul Ferdinand de Koburg-Gotha pentru tronul bulgar și n'a primit dela regentă în această privință nici o instrunțiune, dar' nici nu putea să primească, deoarece ce nu regenta, ci Sobrania a delegat-o și i-a dat mandatul. Candidarea lui Koburg — se ține în acea depeșă — a putut însă să se ventileze în ședința secretă a Sobraniei, după-ce prințul Valdemar a refuzat candidarea.

Părerile despre șansele candidării prințului austriac sînt deosebite; unii cred, că aceea va îngreuna rezolvarea crizei bulgare, alții ear' precum e și „Times“ presupun, că aceea va fi prețul pentru căpirea din nou a alianței triple, cu care paralel va merge și o acțiune liberă a Rusiei în Asia-centrală.

În cercurile guvernamentale rusești se îndrumă față cu candidarea prințului de Koburg la candidarea principeului Nicolae din Mingrelia, pe care Rusia a inițiat-o și o susține încă. Mai departe se accentuează, că cabinetul rusec prin o circulară adresată puterilor a denegat legalitatea Sobraniei și a regentei și că această denegare se extinde și asupra delegațiunii Sobraniei și a tuturor pașilor ce i-ar întreprinde această delegațiune.

Afară de aceste Rusia mai și mobilizează. În contra cui? Nici ea nu va fi sciindu-o. Destul, că după o depeșă din Petersburg, împăratului s'a prezentat țilele aceste un proiect, în urma căruia toate căile ferate rusești vor avea să se organizeze militar-esc, astfel încât toți funcționarii și servitorii vor avea să aparțină exclusiv statului militar. Proiectul, care cere spre acest scop înființarea a cincisprezece nouă batalioane de tren, s'a prelat spre studiere unei comisii, ce consistă din ministrul de război ca president și din membri ai ministerului de război, comerț, finanțe și de comunicațiune.

După sciri ce ne sosesc din Galați, Rusia a mai arătat toate șlepurile în portul Galați și a dat acompturi mari cu condițiune, de a se plăti prețul tocmii în cas de întrebuintă, sau în cas contrar a se perde arvuna.

Din presa rusească.

Reproducem după „Telegraphul“ din Bucuresci în extras următorul articol al ziarului rusec „Novosti“ despre un război eventual al Austro-Ungariei cu Rusia:

„Când altădată întrebai pe bătrânii veterani ai noștri, cari au luat parte la campania

dela 48 în Ungaria, cum au fost primiți în Austria? apoi aceștia răspundeau: „Am trecut țeara austriacă dela un capăt la altul și pretutindeni am fost bine primiți, căci acolo locuiesc poporul nostru, poporul rus.“

„Când arunci o privire asupra hartei etnografice și mai cu seamă asupra celei a lui Ritich, unde chiar München poartă nume slav de Mnichov, sau când vorbești cu un panslavist, apoi se adevărește și mai mult, că Austria dela un capăt până la celalalt este o țeară rusă.

„Atât mai bine deci?! Prin urmare inamicii noștri din Austria nu sînt decât o mână de oameni și în cas de un război, frații noștri nu vor voi să se lupte cu noi.

„Dar' tocmai aci e cestiunea și este bine ca să nu ne facem iluziuni. Să fim mai serioși, Bulgarii și Sârbii ne dau un exemplu în această privință.

„Cea dintăiu provincie, pe care armata noastră va călca, este Galiția cu trecătoarea sa preste Carpați (și cu multe fortărețe formidabile.) Este bine înțeles, că în afară de regimentele ungurești, germane și italiene vom fi aici întâmpinați de regimentele polone și poate chiar ruse. Este de prisos de a mai vorbi cum ne vor întâmpina regimentele maghiare, cari nu pot să ne uite greșeala noastră dela 1848—49 și vor fi bucuroși de a avea în fine ocaziunea de a se răzbuna pentru rușinea învingerii revoluțiunii lor naționale. Nu trebuie să perdem din vedere împregiurarea tristă când armata maghiară sub cuvântul de onoare dat de noi, că va rămâne prizonieră Rusiei, a depus armele, noi, Rușii am călcat cuvântul dat și am dat-o pe mâna Austriacilor, cari au tratat-o precum se tratează o bandă de răsvrătitori. Martorii acestui eveniment povestesc până acum cu lacrimi în ochi tabloul îngrozitor, când Ungurii aflând, că ne-am călcat cuvântul de onoare, își sfărîmău săbiile și își omorau caii. Asemenea momente nu se uită de un popor. Ungurii se luptă cu vitejie, aceasta o știm și nu trebuie să uităm nici odată. Mult de lucru ne vor da Ungurii.

Germanii și Italianii nu pot să ne înfricoșeze; Germanul din Austria s'a prea îngrășat (ojirel), ear' Italianul a uitat timpurile când era considerat ca cel mai bun soldat din armata austriacă. El e bucuros a nu mirosi măcar pravul de pușcă și apoi cu atât mai mult când țeara, cu care trebuie să se bată, e așa departe de patria sa.

„Trebuie să nu perdem asemenea din vedere, că în burghezul austriac, precum și țeranul din Austria, s'au stins de mult toate simțimintele de naționalitate. Dacă mâne li se va declara, că tronul Habsburgilor a trecut la altă familie (Sic!), ei vor be o halbă de bere și vor striga după obicei hoch! apoi vor trece la afacerile zilnice. Să ne aducem aminte despre țeranul francez, care n'a vrut să meargă la război și a fost gata să sacrifice Franța întreagă, numai să scape comuna sa de Prusieni.

Așadar' rămân regimentele polone. Precum se știe, cavaleria ușoară a Austriei se compune din Poloni, cari sînt buni soldați. Polonezii se vor bate în contra noastră cu furie, despre aceasta nici că ne mai îndoiim. A fălui un oraș, a incendia un sat și apoi să dispară, acesta va fi lucrul unilor poloni.

„În ceea-ce privește pe Russini, apoi acestia nu vor merge cu plăcere la război cu Muscali, pe cari îi consideră de salvatori ai țe-

ranilor de sub jugul greu al boerilor (panov). Dar' trebuie să știm, că aceste regimente vor primi ordinul de a merge la război, și că ei nu vor călca jurământul dat, ci se vor culca pe câmpul de război, rămânând credincioși jurământului dat.

„Slovacii, cari vin la noi cu tinichele și curse pentru șoareci, Cehii, pe cari îi cunoaștem bine cu toate cuvintele pompoase de „devotament“ ce declamă, nu au pentru noi absolut nici o iubire frățească, nici un simțământ stabil. Ziarul „Ceh“ și alte țiare ne-au deschis ochii cu articolele lor simpatice pentru Bulgari și . . . antipatice pentru Ruși.

„În fine Sârbii și Chorvații; apoi aceștia și-au arătat firea lor, când cu ocupația Bosniei și Herțegovinei, unde ei împreună cu Românii din Transilvania au bătut fără cruțare pe Slavii din aceste provincii.

„Așadar' Rusia n'are absolut nici o legătura temeinică cu lumea slavă din Austria și pe rudenia de sânge, cu popoarele slave din centrul Europei, s'enunepunemtemei. Împregiurările de față făcând inevitabil războiul nostru cu Austria, să nu ne așteptăm la nimic dela bratușki (dela frații în sensul desprețuit) și să fim gata a rezista cu bărbăție. Ar fi rău ca acești bratușki să calce pe păământul nostru, căci ei nu sînt de loc îndurători pentru noi. Lucrul cel mai bun este, ca războiul să se facă în Austria, ear' nu în Rusia“.

Ne mărginim de astădată a reproduce aceste apreiări ale ziarului rusec, pentru-ca să vădă cetitorii noștri, cum judecă Rușii despre noi, popoarele monarhiei. Vom reveni însă în curând asupra cestiunii și vom avea ocaziune de a arăta, cât de multă dreptate au Rușii, când presupun, că vor găsi în cas de război unite toate popoarele acestei monarhii, — nu însă așa, cum cred ei, ci prin comuna lor alipire către Casa de Austria.

Cronică.

Transferare. Ludovic Pop, jude la tribunalul reg. și Ladislav Csiki, jude la judecătoria cereală din Lugoj, au fost transferați împreună.

Avis. Junimea română din Sibiu va aranja a doua petrecere familiară cu joc, Mercuri în 22 Decembrie n. în sala hotelului, „Împăratul romanilor“. Învitări speciale nu se fac.

Cea mai nouă metodă de instrunțiune auzim că se practică la gimnaziul reg. de stat de aici. Anume, după-cum sîntem informați, directorul acestui institut a dispus următoarele: Toți elevii gimnaziului au să-și supună cărțile lor scolastice unei stricte revidiuni, prin care să se constate, dacă aceste cărți sînt sau nu din cea mai nouă ediție și întru toate curate și dacă nu este undeva ceva scris de elevi în ele. Aflându-se, că una sau alta dintre cărți nu este tocmai din ediția din urmă, sau nu este cu desăvîrșire nepătăată, sau bietul elev a scris pe vre-o pagină vre-un cuvânt, atunci cartea se confiscă și elevului i-se impune, ca în cea mai scurtă vreme să-și cumpere altă carte, care să corespundă condițiilor cerute de onorabila direcțiune. Sîntem curioși a ști, ce anume intenționează direcțiunea gimnaziului de stat din Sibiu prin măsura aceasta? A sprigini în ast-mod literatura didactică maghiară, totuși ni se pare prea — — drastic. Mai departe constatăm, că

— V'ați ajuns cu prețul? — îl întreabă acesta.

— Da, ne-am ajuns.

— Cât i-ai dat pe ele?

— Nu i-am dat mult, numai o sută de galbeni.

Mergînd acum cu ele către casă, se înțeleg amîndoi, că de nu vor mai întîlni pe cineva cu așa o turmă, ca să poată cumpăra și celalalt, să le împartă pe aceste frățesce.

Într'aceea „Nusciu“ atinge năframa din buzunar și venind calul la el, îi ține:

— Drag căluțul meu, să mă faci acum un om tîner, dar' așa, ca să nu mă cunoască nimeni, și să mă duci la marginea pădurii celeialalte, prelungă care vor trece cumnații mei mergînd către casă, apoi să-ți aduci acolo o turmă de altfel de fiare sălbatică, nu de care mi-ai adus mai înainte.

— Așa voi face, — ține calul, — numai suie-te călare să plecăm!

Abia a încălecat „Nusciu“ pe cal și se pomenește lungă pădurea dorită, unde trebuia să descălece. Acum se dă calul odată preste cap și-l face pe stăpîn un om tîner, apoi ocolește odată pădurea, scoate o grămadă de sălbătici și i-le dă lui „Nusciu“ în seamă, eară el pierde.

Îndată sosesc cumnații lui, și cum vîd ciurda de fiare la marginea pădurii, odată sare ginerele

această măsură în prima linie au să o simtă numeroșii elevi de naționalitate română sau mai bine țis părinții lor, care, de comun neavînd bani în prisosință, până acum se ajutau în călca prin aceea, că cumpărau fiilor sei cărți usate și prin urmare mai ieftine. Cărțile de scoală și mijloacele de învățământ sînt o rubrică mare pentru părinții săraci și ni-e teamă, că așa cum le pretinde direcțiunea gimnaziului de stat din Sibiu, ele vor fi cauza, că mulți elevi de naționalitate română vor fi siliți să părăsească gimnaziul. Sau doară chiar acest scop să urmărească?!

Membri noi ai casei magnaților. Maiestatea Sa a numit de membri ai casei magnaților pe presidentul tablei din Budapesta Nicolae Mihailovici și pe directorul asociațiunii generale de asigurăntă Henric Lévy.

Deputatul săses Edmund Steinacker și-a anunțat esirea din partidul opoziției unite. Motivele, care l-ar fi înduplecat a eși din acest partid, se ține a fi divergența de păreri, ce s'a ivit încă mai de mult între dînsul și partidul amintit.

Țiua sftului Andrei în Oarda-inferioară. Ni se scrie din Oarda-inferioară: Duminea trecută, în 30 Noemvrie 1886 s'a celebrat în sfînta noastră biserică din loc un parastas pentru marele Andrei, și toată comuna s'a însuflețit de frumosul serviciu bisericesc, care l-a săvîrșit parochul nostru Laurente Cutean, și s'a ascultat cu cea mai mare pietate și evlavie. Parastul l-au dăruit membrii comitetului bisericii noastre. După terminarea ceremoniei parochul nostru Laurente Cutean din așa sftului altar a anunțat, că țiua de ați a fost onomastica neuitatului nostru metropolit Andrei Baron de Șaguna, rugînd pe toți cei prezenți, să-și îndrepteze ochii către cer și să țică din adîncul inimii: „Iartă-i Doamne toate greșelile câte le va fi făcut până a petrecut între noi și îi dă Doamne în sfîntele Tale locașuri un colț de odihnă și de repaus. Iartă-i Doamne deci greșelile și-l așeadă în raiu cu îngeriei tei. Amin!“
Nicolau Sandor.

Ț Baronul Mondel, adjutant general al Maiestății Sale și general de artilerie a repositat în 18 l. e. n. în Baden lîngă Viena. Dînsul suferia de cangrenă în falca de jos, și cu toate că a fost operat în mai multe rînduri decătră profesorul Weinlechner, a cădut jertfă acestei boale. Baronul Mondel a fost de 65 ani și a avut în urmă și o frumoasă carieră militară. Dînsul a luat parte la luptele din 1859, precum și la luptele dela Trautenberg și Königgrätz din 1866. Dela 1874 a fost adjutant general al Maiestății Sale.

Di ministru-president își dă însuși vot de încredere. Cetim în „Budapester Tagblatt“ din 19 Decemvrie n.: Coloman Tisza a avut o rea ție astăzi. Partidul seu, totdeauna înclinat a vota pentru dînsul, l'a lăsat pe jos. În ședința de astăzi adevă a pus deputatul Emeric Hódossy o aspră interpelație privitoare la scandalul întemplat cu prilegiul alegerilor din Hont. Ministrului-president Tisza i-s'a părut cam amar adevărul, de aceea s'a sculat pentru a răspunde imediat interpelației. Amicii lui l-au avertisat. „Noi sîntem în minoritate“, țise presidentul camerei. „Cu toate aceste voi răspunde astăzi chiar cu risicul de a fi resturnat!“ Și el a răspuns... numai să nu mă întrebăți cum? Precănd el vorbea, fratele seu Ludovic, care mai e și conte de Seghedin, îi șoptia: „Numai curagiu, noi tot vom avea majoritatea“. Birjele goniau în fuga mare după deputați guvernamentali, și unde îi aflau îi prindeau și aduceau la cameră. Și ajutorul a sosit înainte de votare. Așa s'a întemplat apoi, că ministrul-president Tisza a obținut cu majoritatea de 10 voturi, ție țee voturi, ear' dînsul a fost atît de șarmant, a votat și el, și încă a-și da votul — sieși. E un lucru îmbucurător, că di Tisza încă nu și-a

blat-au încoace și încolo, într'o parte și într'alta, dar' de nimic n'au dat, de par'că a fost făcetură.

Dela o vreme se întorc înapoi către casă de teamă să nu-i apuce noaptea prin păduri și cugetînd, că vor pușca ceva mergînd către casă.

„Nusciu“, după-ce s'au depărtat cumnații lui așa, încât ei nu-l mai vedeau, a eșit îndată afară din glod, și a dat pe alba la iarbă, ear' el s'a pus la hodină. Cătră ameați pune mîna pe năframă și cât te-ai învîrți odată în călcăiu, calul era înaintea lui întrebându-l ce potfese.

— Să prinți — țise „Nusciu“ — numai decăt o ciurdă de fiare sălbatică din pădurea aceasta și să le scoți la margine, ear' pe mine să mă duci acolo ca vîntor, ca precănd vor trece cumnații mei pe acolo, venind către casă, să mă găsească pe mine cu ele lîngă drum, dar' să mă schimbi la față așa, încât să nu mă cunoască.

Acum se dă calul preste cap și-l face pe „Nusciu“ un om bătrîn, de tot cărunț, apoi îi țise să se suie călare și pleacă.

Când ajung la marginea pădurii se dă „Nusciu“ jos de pe cal, ear' acesta ocolește odată pădurea și aduce la marginea de cătră drum, unde era „Nusciu“, o mulțime de sălbătici vii, pe care i-le predă lui, și apoi se face nevîțut.

Îndată trec cei doi vîntori pe aci și vî-

țînd sălbăticiunile cum stau ciurdă ca oile, li se scurge inima după ele, și cel mai mare întrebă pe omul cel bătrîn, că n'ar vinde cîteva capete din ele?

Moșul îi răspunde, că le vinde și pe toate, dacă potfese.

— Dar' ce ceri pe ele? — îl întreabă ear' vîntorul împățesce.

— Nu cer eu așa mult, — țise moșul, — vino numai cu mine aici în tufe și ne vom înțelege noi ușor.

— Cumpărătorul n'a așteptat să-i țică de două-ori, ci îndată pleacă cu moșul în tufiș. Ajunși acolo îi țice moșul:

— Eu nu cer altceva, decăt să te desbraci de cămașă și să te lași să-ți pun o pecete în spate.

— Bine! — răspunde ginerele împăratului fără de a se gîndi la urmări și lăpîdându-și îndată cămașa.

Atunci „Nusciu“ scoate o pecete, pe care era scris: „Ginerele cel mai mare al lui Verde-Împărat se dă iobagiu lui „Nusciu“ cu copii de copii lui pentru nise fiare sălbatică prinse de „Nusciu“, cu care voește să-i facă cinste socrului seu,“ și o pune aceluia pe spate, apoi se duce prin pădure încolo, ear' cumpărătorul se îmbracă iute, ese afară din tufiș și se duce la cumnatul seu în drum.

cel mijlociu al împăratului către omul cel cu ciurdă și-l întreabă, că nu vinde cîteva din sălbătici?

— Ba le vînd și pe toate, dacă potfesci, — fu răspunsul.

— Și ce mi-ai cere pe ele?

— Eu le dau foarte ieftin, vino numai cu mine aci după un copac și ne înțelegem îndată! Acesta plecă cu omul prin tufiș, și ajungînd sub un copac, îi țise omul:

Să lăpeți cămașa, ca să-ți pun o pecete în spate, și altceva nu-ți cer.

Bietul domnișor, de bucurie că le capătă pe nimica, nu ca cumnatu-seu pentru o sută de galbeni, precum i-a fost spus acela, numai decăt desbracă cămașa, ear' „Nusciu“ îi pune în spate o pecete, pe care era scris:

„Ginerele cel mijlociu al lui Verde-Împărat se dă iobagiu lui „Nusciu“ cu copii de copii lui pentru nise fiare sălbatică prinse de „Nusciu“, cu care voește să-i facă cinste socrului seu.“

Apoi el se duce prin pădure, ear' ginerele împăratului se îmbracă și se duce la cumnatu-seu, și în loc să-și spună, că e ca și el cu pecetul în spate, îi spune că el le-a cumpărat numai cu cincișeci de galbeni.

Acum merg amîndoi cu cîte o ciurdă către casă. (Va urma.)

perdut încrederea în sine însuși, dar' cu legile bune...

Himen. Iosif Kato (Herter) fotograf în Sibiu...

Lipsă de bani. Lipsă de bani e lozincea țilei...

Cel mai nesănătoș oraș mare al lumii e — Budapesta. Cele mai noue date statistice...

De ale Lugojenilor. Cetim în „Foia diecesană“ din Caransebeș...

Un dar al regelui Italiei. 'I-se depeșează din Triest...

primit această hotărâre a reprezentanței cu aplauze frenetice...

„Romänische Revue“. Politisch-Literarische Monatschrift...

Despre Mihail Cogălniceanu cetim în „Telegraphul“ din București...

Primirea generalului Kaulbars la Tar a fost una dintre cele mai măgulitoare...

Cestiuini scolare.

Sălcuia, în Decembrie 1886. Nisuițele în direcțiunea cea bună merită să fie cetite...

Începutul s'a făcut cu oficierea sf. liturgii, la care, prelungă Părintele protopresbiter...

Deschiderea s'a întemplant prin rostirea unei vorbiri plină de înțelepte sfaturi...

Pentru seară a fost anunțată o ședință festivă în onoarea țilei...

Corul învățătoresc a cântat „Hora unirii“ și „Vânătorul“...

Publicul, inteligent și tinerime, a participat în număr considerabil la această ședință...

Eu dic, că până-ce nu ne vom lumina noi pe noi înșine...

în care ne aflăm — prin orice încercări, la puțina ispravă vom ajunge.

Cu plăcere amintesc, că s'a luat angajamentul să se lucre tot astfel și cu alte ocașuni de aceste.

S'au ținut cu totul, afară de ședința festivă, încă 3 ședințe, în care au preles: S. Morcan...

Mă simt, înainte de ce aș termina, dator a face pomenire și de partea socială a festivităților...

Sântem inteligenți din Sălcuia recunoscători pentru buna primire, de care ne-a făcut părtași.

Prin bunăvoința dlui S. Pașca, notar cerceal, Duminecă la prânz ne-am întrunit cu toții la masa d-sale.

Fie, ca și pe terenul social să arătăm progrese, procurând cât mai dese ocașii pentru conveniri...

Varietăți.

(O judecată de pe timpul lui Grigorie Ghica.) În „Pecetele tinerețelor“...

Intr'una din țilele an. 1826 printre alte hârtii, logofetul al doilea înfățișă d-lui Grigorie Ghica...

După-ce fi ceti vre-o două părți din ea: — Ce e aceea? — întrebă Vodă.

— O anafură a divanului în pricina unor bani, ce pretinde Stoica dela Mihali.

— Cine sânt aceia? — Doi neguțători de aici din oraș.

— Și ce țice Divanul? — Țice, că deși Stoica are dovadă, că are să jee o sumă de bani dela Mihali...

— Ceteșe dintăiu, — țice Ghica. Logofetul al doilea începă a ceti anafura.

Acum era pe la a șesa față. — Am uitat câte ai spus până aici, logofete, — țice Vodă...

Bietul funcționar vârsând sudori, reîncepă cetirea, care acum merse până la încheierea ce se sfârșia cu obiceiuita formulă: „Ear' deservir-șita hotărâre rămâne la înțelepciunea M. Tale.“

— Și ce hotărâre să dea înțelepciunea mea, — țice Ghica, — când din toate țilele și desțisele lor, n'am înțeles nimic?

— De patru ani. — Patru ani! Și pentru-ce n'a trimis-o în cercetarea starostilor de isnafuli, după-cum e obiceiul între breslași?

— Nu știu. — Buiurdisese-o cătră starostii breslelor, ca s'o cerceteze, s'o pună la cale, și s'emi facă de-adreptul mie anafura.

Funcționarul făcă ce i-se porunci. Preste două țile, logofetul al doilea îi înmână o anafură pe o jumătate coală hârtie, în care erau următoarele:

„Măria Ta! „Am cercetat și am hotărît: Stoica să plătească cinci sute lei lui Mihali; pentru care „am și beut adălmaș la cărcină lui Badacă.“

„Pecetele slugile M. Tale.“ „Mașala! — strigă Ghica Vodă, smucind hârtia din mâna logofetului, și sărutând-o. — O! de s'ar sfârși așa toate judecățile în domnia mea!

Ascultă logofete! scrie îndată aici pe hârtia asta, că întărăm această hotărâre, și poruncim să nu se strămute în veci.

După-ce a scris logofetul, Domnul iscăli, și Muhurdarul puse pecetea.“

(Mania ajunării). Ajunarea devine un sport la modă. Nebunia de a răbda de foame a început să bântue cam pretutindenii...

„Place au jeune.“ În toți timpii și în toate regiunile ajunarea a avut adeptii sei.

Fără a mai vorbi de primii creștini, care o practicau altfel decum o practică cei mai devotați observatori ai postului, nici de Israelii, cari pare că merseseră atât de departe, încât profetii trebuiră dacă nu să condamnă, cel puțin să reglementeze acest fel de mortificare economică...

răsăritul soarelui, începură să mănânce cu cel mai mare nesățot felul de dobitoace viu, cum de exemplu berbeci, capre și pui.

Mai cu seamă în India, printre sectele budice și bramanice, privațiunea de hrană pe un timp mai îndelungat este un lucru comun și regulat.

Din public.*) Mulțumită publică.

La sporirea bibliotecii despărțământului II al reuniunii învățătorilor români din districtul Zarand...

1. Vasiliu Pipoșiu, protopresbiter în Hondol: „Legile bisericesci“ de Meletiu Dregici.

2. Nicolau Trimbițoiu, învățător în Grădiște: a) „Icoana creșterii rele“ de A. Murășan; b) „Manual de stupărit“ de I. Costin; c) „Crescerea poporală“ de I. Bárány prelucrat de Dr. Aug. Lauran.

3. Dionisiu Lula, paroch în Folt: a) „Apologia contra biblii și bibeloch lui Eliade“; b) „Scrisori apologetice“ și c) „Promemorie despre dreptul istoric al autonomiei bis. naționale“ de Andreiu Baron de Șaguna; d) „Cunoscute practice despre grădini și cultivarea lor“ de Dr. P. Vasici; e) „Învățatură pentru poporul român despre legea adusă în privința notarilor publici regesci“; f) „Disertațiune asupra temei: învățatorul și instrucțiunea fundamentală“ ținută de G. Bellisim și g) „Conspect general de statistică“ de B. B. Alexandre.

4. Simeon Filimon, paroch în Varmaga: a) „Memorialul“ conferenței reprezentanților alegătorilor români din a. 1881; b) „Raportul lui Avram Iancu“ de redactorul „Observatorului“ și c) „Dealul dracului“ de S. Mihalescu.

5. Georgiu Chira, învățător în Spini: a) „Cărțile săteanului român“ cursul an. 1886 red. I. P. Reteganul; b) „Școala“ curs. an. 1875 și 1876 red. Alexandru Mica.

6. Anania Hodoș, învățător în Valea-Brad: a) „Studiu asupra constituției Românilor“ de G. Meitani; b) „Crestomația scurtă din poezii latini“ de Rozek și c) „Statutul gimnasiului român gr.-or. din Brad“.

Tuturor acestor marimonioși domni, cari au binevoit a spori bibliotecă noastră cu aceste opuri, li se aduce mulțumită pe calea aceasta.

George Forraș, președinte. Alexandru Vlad, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Londra, 20 Decembrie n. Un articol inspirat al țiarului „Morning Post“ avertisează pe Poarta dela pericolii actualii sale politice orientale rusefule și amenință, că Anglia nu se va spăria nici de cele mai energice măsuri, spre a desmănta pe Poarta dela actuala ei procedere, care e în stare să altereze propriile sale interese precum și interesele de stat ale Britanicii.

Sofia, 20 Decembrie n. Se crede în general, că Găbban-Pașa a rugat pe Sultanul să-l recheme. Din toate se poate vedea, că rechemarea lui a și urmat.

Extrase din foaia oficială. Edicte:

A se însinua pretensiunile în 45 de țile: — la rămasul după George Pastina (din Macea), la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Petru Moldovan (din Măgierat) și după Saveta Balint (din Ciuci), la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Teodor Ghibu (din Surduc), la trib. reg. din Turda;

— la rămasul după Carolina Sigmund, la trib. reg. din Timișoara;

— la rămasul după Josim Bugar și după Toma Glovacov, la trib. reg. din Becheche-recul-mare;

— la rămasul după Nicola Ciorogar; Nicolae Meng și după Nicolae Fușing, la trib. reg. din Becheche-recul-mare;

— la rămasul după Petru Hurban, la trib. reg. din Zălau;

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Piața din Brașov, 16 Dec. Grâul hectolitru fl. 5.40, grâu mestecat fl. 3.30, sâcara fl. 3.20, orș fl. 3.20, ovės fl. 1.90, cucuruzul fl. 3.35, mălaiul fl. 6.—, mazerea fl. 6.—, linteia fl. 9.50, fasolea fl. 3.—, crumpenele fl. 1.— carnea de vită p. kilo 28 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 20 cr.

Tergul de râmători în Steinbruch. În 17 Dec. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 38.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 39.— cr. până 40.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.1/2 cr., marfă țerânească, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până 38.— cr., românesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 4 Decembrie 1886.

Table with columns: Vândătorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Rows include Comerciala, Frischman, Suca, Bach, Dimitriadi, Nicolaidi, Sasu, Landau, Grossovic, Tetene, Curvisiano, Vrioni.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Decembrie st. n. Budapesta: 44 6 13 61 74.

Cursul pieței din Sibiu

din 20 Decembrie st. n. 1886.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci, Cump., 8.40 vënd., 11.15, 10.15, 1.15.

Bursa de Budapesta

din 18 Decembrie st. n. 1886.

Table with columns: Rentă de aur ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularitatea Tisei și Seghedin, Rentă de hartie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena

din 18 Decembrie st. n. 1886.

Table with columns: Rentă de aur ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularitatea Tisei și Seghedin, Rentă de hartie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 17 Decembrie st. n. 1886.

Table with columns: Rentă amort. (5%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Act. de asig. Națională, Credit mob. rom., Scrisuri fonciare urbane (5%), Schimb 3 luni, Societ. const., Aur.

Nr. 433—1886.

[375] 3—3

Edict.

După-ce Ioan Bucur gr.-cat. din Calvaser de 9 ani și-a părăsit cu necredință pe legitima sa soție Maria Bucur născ. Stoja gr.-or. din Hașag, și nu se scie ubicațiunea aceluia: se citează prin aceasta, ca în termen de un an și o zi să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci altcum procesul divorțial urdit în contra-i decătră sus-numita sa soție, se va pertracta și decide și în absența respectivului bărbat.

Dela forul matrimonial gr.-cat. de I-a Instanță al Eparchiei protopopesce a Sibiiului.

Sibiu, în 6 Decembrie n. 1886.

Ioane V. Rusu, protopop gr.-cat.

Anunț.

[372] 3—3

În cancelaria subscrisului dela 1-a Ianuarie 1887 n. se primesce ca cancelist un tiner român, care poșede perfect limba română și maghiară prelungă un salariu lunar de 8 fl. v. a., cuartir și vîptul întreg — fără spălătul rufelor. — Se vor preferi aceia, cari au deja praxă în afacerile notariale, cu deosebire aspiranții la această carieră dorind a se pregăti de examenul notarial.

Dela diligența și capabilitatea respectivului va depinde îmbunătățirea salariului.

Câmpeni (Topánfalva), la 1-a Decembrie 1886.

Ioan Cristea, notar cercual.

[371] 3—3

Calendar pe anul 1887:

- „Amicul Poporului“. Anul XXVII. —.50 cr.
„Calendarul Calicului“ sau calendar humoristic și satiric cu ilustrațiuni, alcătuit după gradurile climatice ale pungiilor Românilor din toată lumea. —.36 cr.
„Calendar mic“. Cu litere cirile. —.22 cr.
„Almanach literar ilustrat“ din Bucuresci. Între ilustrațiuni e a însemna: Statua lui George Lazar, Mănăstirea Cozia; Charta României; apoi portretele D-lor: C. A. Rosetti, V. A. Urechia, I. C. Negruzzi, I. Slavici. — Calendarul acesta e foarte frumos ajustat. 1.60 cr.
„Calendar american“ (Blockkalender) cu zilele juliane și gregor. —.95 cr.

Librăria lui W. Kraft în Sibiu.

Când primesc banii cu comanda, se expediază calendarele francat.

Vinuri naturale transilvănene premiate

Vinuri de pe Târnava

se ofer decătră subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

Table with columns: Vin de measă, Vin de dineu, Vin dessert, 1862, dtto. risling, Assbruch, mari de mijloc, mici, Litru.

Depozite în Sibiu:

Depozitul principal: Traficul mare de tutun, piața mare. Depozite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27. J. J. Conradt, piața mică Nr. 13. Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32. Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36. Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7. Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18. Ospătăria, strada Oenei Nr. 9. Ditto strada Oenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adecă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

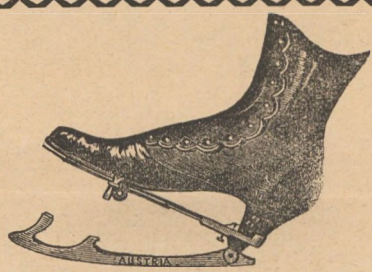
Vândătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectueșe prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[238] 21

Patine

de deosebite sisteme probate recomandă în cea mai bogată alegere cu cele mai ieftine prețuri

Carol F. Jickeli

în Sibiu.

Neguțătoria de fer (Piața mică), Trafica mare reg. ung. de tutun (Piața mare).

La cerere se trimite prețurile cu întoarcerea postei. (Șurupuri singuratece încă se vënd.)

În ciuda

vremurilor vecinic rele dau 10 scumpeturi mai pe nimic, numai pe 2 florini; cine nu-i are, să facă datorii, să-și cumpere minunea de marfă, căci în adevêr se plătesce.

Toate 10 obiecte prețioase, o bucată avënd singur o valoare mai mare, decăt costă toate la olaltă, între ele un orologiu mergënd punctuos,

costă la olaltă numai 2 fl.

- 1 orologiu de bronză mergënd punctuos, exact, regulat, cu garanție.
1 port-țigară de spumă sculptat și cu chihlibar.
1 portfoliu de țigări cu împletitură pătrată artificioasă.
1 port-chibrite vecinic de buzunar de gumi tare, de soiul cel mai fin.
1 cravată fină de mătase sau atlas veritabil.
1 drăgălaș ac de cravată potrivit, cu pietre.
1 creion fin de nickel cu peană, plumb și gumi de bras.
1 drăgălaș briciag cu scobitoare și linguriță de ureche.
1 inel, cu diferite pietre.
1 suvenir de Viena ca obiect de haz.

Comande se execută prelungă rambursă de Wiener Specialitäten-Lager „Fekete“, Wien, Hundstürmerstrasse Nr. 18/3.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with columns: Despăgubiri pentru daune cauate prin foc, Sume asigurate pe vieța, în a. 1869—1882 fl. 481,950.41, în a. 1869—1882 fl. 315,301.91, etc.

Suma fl. 577,192.03

Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.